

управлінських рішень на підприємстві є скорочення часу реакції економічного механізму на зміни зовнішнього та внутрішнього середовища, а також зменшення управлінського ризику.

Список використаних джерел

1 Дикань В.Л. Забезпечення конкурентоспроможності підприємств: Підручник / Дикань В. Л., Боровик Ю.Т., Полякова О.М., Уткіна Ю.М.- Харків: УкрДАЗТ. 2012- 415 с.

2 Компанієць В.В. Система якості управління (менеджменту) на залізничному транспорті: концептуальні підходи та методика оцінки «людської складової» / В.В. Компанієць // Залізничний транспорт України. – 2009. - №3. – 42-47.

3 Дикань, В. Л. Стратегічне управління: навч. посіб./ Дикань В.Л., Зубенко В.О., Маковоз О.В., Токмакова І.В., Шраменко О.В.–К:«Центр учбової літератури, 2013 -272 с.

4 Майкл Хаммер. Реінжиниринг корпорації: Манифест революції в бізнесі / Майкл Хаммер, Джеймс Чампи. пер. с англ. Ю.Е. Корнилович — М.: Манн, Иванов и Фербер, 2006. — 287 с.

5 Попов В.М. Глобальный бизнес и информационные технологии. Современная практика и рекомендации / В. М. Попов, Р. А. Маршавин, С. И. Ляпунов. - М.: Финансы и статистика, 2001.—272 Экономика и управление № 1 - 2012г. Научные сообщения 121 с.

УДК 338.47:656.2

ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ АДАПТАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ ЗАЛІЗНИЧНОГО КОМПЛЕКСУ ДО ДИНАМІКИ РИНКОВОГО СЕРЕДОВИЩА

Петухова Т.О., к.е.н., доцент (УкрДУЗТ)

В теперішній час більшість господарюючих суб'єктів ще слабо враховують ринкову кон'юнктуру, несвоєчасно перебудовують свою діяльність з урахуванням динаміки запитів покупців,

мають низьку ділову активність та інвестиційну привабливість. Проблематика діяльності господарюючих суб'єктів в ринковій економіці досліджувалась в роботах класиків економічної теорії А. Сміта, А. Маршалла, Дж.Кейнса, Й. Шумпетера, М.Кондратьєва та інших. Різним аспектам економічної діяльності підприємств в ринкових умовах присвячені наукові праці багатьох науковців: І. Ансоффа, І. Боумена, Е.Дж. Делана, Д.С. Ліндсея, Р. Рітермана, Р. Піндайка, С. Седерберга, Дж. Форрестера, П. Хейне, В. Хойера, А. Хоскінга, Г. Шмалензи, К. Еклунда, Л. Яккока та інших. Однак, багато питань механізму адаптації підприємств залізничного комплексу до нестабільної ринкової середовищі досліджені ще недостатньо. Ще не обґрунтовані критерії, основні показники та способи покращення адаптації до динамічних ринкових умов.

Перш за все, необхідно розкрити зміст економічного механізму адаптації господарюючого суб'єкта в ринковому середовищі, що включає суспільно нормальний рівень забезпечення ресурсами, фондо-, енерго- і праце- забезпеченості; наявність сприятливих макро-, мезо- і мікроекономічних умов господарювання (перш за все, встановлення обґрунтованих тарифів на послуги природних монополій, зменшення податкового навантаження, здешевлення кредитів, розвиток конкуренції); державну підтримку; правове забезпечення; захист прав інтелектуальної власності тощо. Для цього необхідно виділити і охарактеризувати основні умови і фактори формування економічного механізму адаптації господарюючого суб'єкта в ринковій економіці: його інвестиційний потенціал, економічну спроможність, фінансова стійкість і платоспроможність, рентабельність, частку ринку, освоєння проектної потужності, обсяг і співвідношення внутрішніх і зовнішніх джерел інвестицій, ефективність використання інвестицій, якість менеджменту і маркетингу.

Під адаптацією господарюючих суб'єктів до ринкового середовища слід розуміти процес пристосування їх параметрів до невизначених умов навколишнього середовища, що забезпечує підвищення ефективності їх функціонування протягом усього життєвого циклу.

Як стверджують багато дослідників,

основним фактором адаптації господарюючого суб'єкту до ринкового середовища та підвищення його інвестиційної привабливості є зростання його ділової активності, включаючи виробничу, соціальну, інноваційну, інвестиційну, ринкову та екологічну активність.

Одним з напрямків, що підвищують адаптацію в ринковому середовищі і інвестиційна привабливість учасників, мобілізуючих інвестиційні ресурси підприємств різних галузей, виробничої і соціальної інфраструктури, банків, інвестиційних і страхових компаній та ін., є інтегрування інвестиційних об'єднань, роль яких у створення синергічного ефекту від їх утворення та діяльності.

Встановлення та характеристика діалектичному взаємозв'язку і взаємозалежності між економічними спроможностями і інвестиційною привабливістю, викликає потребу в розробці методологічних підходів до оцінки інвестиційного потенціалу підприємств залізничного комплексу як їх здатності залучити і ефективно використовувати інвестиційні ресурси з різних внутрішніх і зовнішніх джерел.

УДК 320.3

КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД ДО ОЦІНКИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ОРГАНІЗАЦІЇ

*Товма Л.Ф., к.т.н., доцент, капітан
(НАНГУ)*

Економічна безпека є індикатором раціональної побудови та розвитку стратегічного потенціалу організації, оскільки характеризує нормальний стан функціонування всіх структурних елементів організації та протікання господарських процесів у відповідності з визначеними параметрами. Рівень економічної безпеки організації відображає якість організації економічної діяльності суб'єкта господарювання.

В свою чергу в основі економічної діяльності організації лежить

виробництво певної продукції (послуги) та сукупність пов'язаних із цим організаційних процесів. До останніх належать, зокрема: ресурсне забезпечення виробництва, інформаційне забезпечення управління, інноваційно-інвестиційне забезпечення, інтелектуально-кадрове забезпечення, організація логістичних процесів, комплекс маркетингу, контроль за дотриманням соціально-економічних та екологічних нормативів господарської діяльності та ін. Таким чином, сукупність вище названих елементів є факторами економічної безпеки організації, а отже саме аналіз їх комплексу дозволить здійснити максимально повну, об'єктивну та репрезентативну оцінку рівня економічної безпеки організації.

Такий підхід передбачає критичний погляд на методики оцінки економічної безпеки організації, які базуються на аналізі окремих факторів впливу. Так, інтегральний показник рівня економічної безпеки, запропонований С. Міщенко [2] включає виключно часткові фінансові показники, що зміщує увагу з формування економічної безпеки у стратегічній перспективі на аналіз її поточного стану.

Ряд авторів, зокрема [1], зводять оцінку економічної безпеки організації до інвестиційного аналізу, що, аналогічно до попереднього підходу, акцентує увагу на фінансовому забезпеченні підприємства, не враховуючи ряд інших чинників його розвитку.

На увагу заслуговують рекомендації, запропоновані в [4], як такі, що включають до інтегрального показника економічної безпеки широкий спектр компонентів, враховуючи також вплив ринкового середовища організації в контексті соціально-економічних та політико-правових змін, на відміну від [3], де оцінка економічної безпеки зосереджена на аналізі факторів лише внутрішнього середовища організації.

Комплексна оцінка економічної безпеки організації має охоплювати всі складові економічної діяльності суб'єкта господарювання та передбачати визначення інтегральних критеріїв їх розвитку на основі системи часткових показників – індикаторів розвитку. Аналіз останніх має здійснюватися шляхом співставлення фактичних значень із нормативними з подальшою експертною